

Đi một ngày đàng

Miên Thụy (Hoà Lan)

Từ lâu tôi vẫn ao ước có một lần du lịch bằng đường thủy để biết thêm cái thú vị như thế nào, có khác hơn không khi phải ngồi bó gối quá lâu trên những đoạn đường dài cả mấy giờ đồng hồ khi muốn qua các nước láng giềng như Ba Lê , Anh hay Ý cho biết . Lần này tôi thực hiện chuyến đi vài ngày bằng đường biển qua Anh , tháp tùng theo tôi là vài người bạn theo cùng . Biết là thời tiết bên Anh lạnh không thua gì Hoà Lan nên tôi chỉ việc mang theo đồ ấm cho chắc ăn, thời gian bắt đầu vào mùa xuân nên nhiệt độ mỗi ngày tăng dần dù chưa ấm hẳn . Nếu như năm ngoái thì vào thời gian này chỉ cần cái áo len bên ngoài là đủ .

Xe chạy ra xa lộ thì bị kẹt xe , hơn nửa giờ với đoạn đường mà xe chỉ nhích từng bước một không quá năm cây số , đã thế chúng tôi còn bị lạc đường thay vì xe chạy vào hướng Utrecht trong khi tài xế lại bắt hướng Harlem đi thẳng . Tìm hướng chạy về lại tuyến đường cũ như đã dự định thì đã mất gần bốn mươi lăm phút cho đoạn đường bị lạc . Khi đến nơi chúng tôi chỉ còn đủ 10 phút vừa chạy tìm chỗ đậu và chạy bộ đến cổng kiểm soát hành lý.

Theo sự hướng dẫn của bảng chỉ rõ ràng, nên sau khi check hành lý xong chỉ cần đi thẳng một mạch trong hành lang dài dẫn đến con tàu , không khác chi lối đi thẳng mà mỗi lần tôi có dịp đi nghỉ hè qua lộ trình bằng máy bay từ nước này đến nước khác vậy . Phòng của chúng tôi tận tầng thứ 11, sự đi lại chỉ cần sử dụng thang máy vì mỗi tầng đều có thang máy riêng . Nếu tàu du lịch chở đầy hành khách , số người có thể lên đến cả ngàn người trên chuyến tàu chứ không ít . Tầng lầu thứ bảy dành riêng chỗ nghe nhạc vào buổi tối , tầng trên nữa là restaurant , thực đơn chọn là menu self service chỉ cần mua tem phiếu cho mỗi phần ăn trên tàu một người là 31 đồng Anh kim là tha hồ ăn mệt nghỉ .

Ngủ đêm đầu tiên trên tàu du lịch thật ngon giấc , nghe được tiếng động cơ thật nhẹ và cảm giác hơi chút bồng bênh trên sóng mỗi khi chao nghiêng con tàu . Chỉ tiếc là không ai có thể ra ngoài đứng trên boong tàu nhìn ngắm biển đêm một cách thoải mái như trời mùa hè . Trời thật lạnh lại trùng mùa gió biển, chỉ cần đứng hơn 5 phút thôi là tôi đã phải chạy vào trong rồi vì chịu không thấu những cơn gió táp . Tàu du lịch có tất cả 11 tầng chưa kể sân thượng là nơi dành phơi nắng và có hồ bơi , nhưng chỉ dành riêng cho mùa hè thôi .

Tàu cập bến bên Anh Quốc vào 10 giờ sáng hôm sau , suốt thời gian này cho đến 4 giờ rưỡi chiều trong ngày , chúng tôi có thể tự do đi phố từng nhóm riêng hay ngắm cảnh tùy theo ý thích . Sau khi lên bờ chúng tôi được xe bus đưa thẳng vào thành phố gần đó chỉ mất khoảng nửa giờ là tới . Xe ngừng lại ngay trạm nhà ga xe lửa gần đó và chúng tôi tìm hướng đi bộ xuống phố , đi chừng hơn 10 phút cả bọn tôi tạt vào quán bên đường kiếm cà phê nhắm nháp cho đỡ lạnh . Trời bên Anh tuy thế mà lạnh hơn bên Hoà Lan vào mùa xuân dù là sáng nay chan hoà nắng ấm trên cao . Ly cà phê capuchino bên Anh nhìn thấy lạnh lùng quá vì *ly cối * chứ không phải ly bình thường , uống một ly tưởng không uống nổi vì thoát nhìn tôi đã toát mồ hôi . Bên Hoà Lan quán nào cũng chỉ là ly nhỏ thôi, trông lịch sự và ngon lành . Tuy thế vị cà phê bên Anh uống cũng ngon không kém gì khác .

Qua một vài đường phố , chúng tôi lạc vào Chinatown đứng vào giờ ăn trưa nên cả bọn bàn với nhau tạt vào quán dùng chút gì dần bao tử . Món Dim Sum là món mà đi đâu cũng dễ gọi thực đơn nhất . Ăn trưa xong chúng tôi đi dạo tiếp , đường phố bên Anh còn nhiều những nơi vẫn không kiến thiết lại và như muốn cho người dân nhìn được những dấu tích hoang tàn của thời kỳ chiến tranh như bức tường đen loang lổ còn sót lại của thời kỳ chứng tích lịch sử thời chiến đã qua thay vì họ phải đập phá đi và xây dựng lại . Nhìn lại những di tích cũ vẫn còn cảm giác như rờn rợn quanh tôi .

Chúng tôi muốn đi xem nhiều nơi khác nhưng tiếc là không đủ giờ vì thời gian quá ít chỉ đủ để đưa chúng tôi trở lại con tàu vì đến giờ rời bến trở lại Hoà Lan .

Tàu rời bến vào lúc 17 giờ 45 phút hôm thứ bảy và về lại cặp bến tại Hoà Lan lúc 10 giờ 30 sáng thứ hai , thời gian tuy ngắn chưa đủ cho chuyến tham quan đất Anh nhưng cũng đủ cho tôi ghi nhận lại cảm giác du lịch bằng đường biển gây nhiều thích thú hơn là lo lắng và hồi hộp khi du lịch bằng đường bay nhất là chờ gian phải chuẩn bị đi sớm và còn nhiều thứ khác . Tuy rằng ngồi trên tàu lênh đênh khá lâu nhưng không phải bị bó gối từ năm đến bảy tám tiếng đồng hồ cho mỗi đường bay, vì trên tàu tha hồ đi tới đi lui . Nhớ lại có những chuyến bay trực tiếp từ Los đến Amsterdam (Hoà Lan) tôi cũng đã phải chịu cảnh ngồi bó gối 13 tiếng liên tục cho đến khi phi cơ đáp xuống phi trường . Tương lại nếu chọn những phương tiện đi du lịch

thể nào được thoải mái hơn chắc tôi chỉ nên chọn du lịch bằng đường thủy là thú vị nhất .

Miên Thụy
viết lại chuyến đi
từ 20-03 đến 22-03-2010

